

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
62/13.02.2012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind înființarea posturilor de poliție în comunele cu peste 5.000 de locuitori*”, inițiată de domnul senator Alexandru Cordoș și domniile deputați Viorel Arion, Sonia-Maria Drăghici, Mircea Giurgiu și Vasile Popeangă – Grupurile parlamentare ale PSD, PD-L, independent (Bp. 560/2011).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare reînființarea posturilor de poliție în comunele cu peste 5.000 de locuitori. Se propune ca în fiecare post de poliție nou înființat să fie angajat câte un polițist la mia de locuitori.

Potrivit *Expunerii de motive*, „*Prin desființarea posturilor de poliție siguranța cetățenilor este serios afectată, valul de criminalitate este în creștere, iar costurile pentru aplicarea legii sunt ridicat întrucât echipajul de poliție care deservește o zonă mai largă trebuie să se deplaseze la fața locului și apoi către o unitate de poliție dotată special*”.

II. Observații

1. Analiza comparativă a modului de organizare a Poliției Române în mediul rural cu modelul organizatoric al structurilor de poliție din cadrul altor state membre ale Uniunii Europene a relevat faptul că, spre deosebire de acestea, unde poliția rurală este organizată pe regiuni și nu are structuri similare posturilor de poliție comunale din România, Poliția Română este structurată pe criteriul de organizare administrativ-teritorială a țării, iar acest tip de organizare datează din anul 1969.

Necesitatea de reorganizare a structurilor de ordine publică în mediul rural, astfel încât acestea să devină compatibile cu structurile similare ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene, a condus la elaborarea unei noi concepții care a fost materializată în documentul intitulat „*Creșterea calității serviciului polițienesc din mediul rural*”.

Această concepție de organizare și funcționare a făcut obiectul unei politici publice elaborate la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române sub coordonarea unor experți din cadrul Unității de Politici Publice a Ministerului Administrației și Internelor. Varianta cea mai eficientă identificată pentru soluționarea problemelor de organizare a structurilor de poliție din mediul rural a fost cea a înființării secțiilor de poliție rurale.

În acest context, trebuie precizat că reorganizarea serviciului polițienesc din mediul rural prin înființarea secțiilor de poliție rurală nu s-a implementat prin desființarea posturilor de poliție acolo unde acestea existau, ci a fost avută în vedere relocarea personalului în cadrul unor secții de poliție rurală, astfel încât să se creeze premisele alocării dinamice de resurse în funcție de evoluția situației operative și pe bază de priorități.

Modul de organizare, numărul și locația secțiilor de poliție rurală, menținerea unor poliții/posturi de poliție comună au fost atributul exclusiv al inspectoratelor județene de poliție, în baza unor criterii stabilite în documentul de politică publică, cum ar fi așezarea geografică și topografia comunelor, căile de comunicație și distanța între comune, suprafața comunelor, numărul populației, starea infrațională și contravențională.

Conform politicii publice elaborate în domeniu, avantajele noii organizări a poliției în mediul rural sunt următoarele:

- alocarea dinamică de resurse în funcție de evoluția situației operative și pe bază de priorități;

- îmbunătățirea managementului și a capacității de luare a deciziilor în plan local;
- asigurarea adaptabilității organizaționale în funcție de evoluția riscului criminogen și a situației operative;
- coordonarea eficientă a activității de menținere a ordinii publice într-o anumită zonă;
- specializarea polițiștilor și, astfel, îmbunătățirea activității profesionale a acestora;
- celeritatea în soluționarea dosarelor penale și gestionarea unitară a acestora;
- creșterea gradului de siguranță a comunităților rurale ca urmare a implementării patrulării intercomunale 24/24 ore;
- creșterea oportunității de carieră pentru polițiști.

În prezent, în mediul rural, au fost organizate și funcționează secții de poliție rurală, poliții comunale și posturi de poliție comunală.

Această variantă a permis înființarea unui număr de 388 de secții de poliție rurală, care au preluat activitatea biroului/formațiunii de poliție rurală de la nivelul poliției municipale/orășenești și coordonează activitatea mai multor poliții/posturi de poliție comunală.

În context, reiterăm faptul că posturile de poliție comunală nu au fost desființate, fiind reorganizate strategic și judicios, atât resursele umane, cât și cele logistice, ceea ce permite acoperirea unei zone de responsabilitate extinsă și asigurarea prezenței permanente a polițiștilor în comunitate.

Ca urmare a organizării poliției rurale, siguranța cetățenilor din mediul rural a fost îmbunătățită, deoarece, în prezent, activitatea de patrulare intra și intercomunală este asigurată 24/24 ore, iar intervenția la evenimentele sesizate este mai fermă și mai rapidă.

În concluzie, noua concepție de organizare și funcționare a Poliției Române în mediul rural este în stadiu de funcționare la nivel național, fiind perfectibilă, prin identificarea și implementarea celor mai bune practici care să fie aplicate în domeniul de referință.

2. Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

Totodată, menționăm că art. 7 alin. (1) din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010* prevede că:

„(1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din *Legea nr. 500/2002*, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară”.

Precizăm că obiectivul central al politicii fiscal bugetare îl reprezintă continuarea procesului de consolidare fiscală început încă din anul 2009, respectiv reducerea graduală a deficitului bugetar către nivelul prevăzut prin Tratatul de la Maastricht.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Vasile BLAGA**

Președintele Senatului